

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 20^{ης} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1950

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΟΡΛΑΝΔΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ

‘Ο Πρόεδρος ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας Δημητρίου Λαμπαδαρίου συμβάντα τῇ 6ῃ Ἀπριλίου 1950 καὶ ἀναπτύσσει τὸ ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος ἐπιστήμονος λέγων τὰ ἔξῆς:

Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἀγγέλλω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν πρό τινων ἡμερῶν αἰφνιδίως ἐπισυμβάντα θάνατον ἐπιλέκτου αὐτῆς τακτικοῦ μέλους, τοῦ Δημητρίου Λαμπαδαρίου. ‘Ο τόσον προώρως ἀφ’ ἡμῶν ἀρπαγεὶς συνάδελφος, γόνος γνωστῆς αἰγινητικῆς οἰκογενείας, ἐγεννήθη τὸ 1890 ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ ἀνετράφη καὶ ἐσπούδασεν. Ἀποφοιτήσας τὸ 1911 ὁς Πολιτ. Μηχανικὸς τοῦ Ἐθν. Μ. Πολυτεχνείου ἔδειξεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀγάπην πρὸς τὴν τοπογραφίαν καὶ τὴν Γεωδαισίαν δι’ ὃ καὶ ἐπιτυχών εἰς σχετικὸν διαγωνισμὸν μετεξεπαιδεύθη εἰς τὸν κλάδον τοῦτον εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τῆς Δρέσδης, συμμετέσχε δ’ ἐπειτα καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ γαιωδαιτικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς πόλεως ταύτης ὡς καὶ εἰς μετρήσεις τῆς ἐν Σιλεσίᾳ γεωδαιτικῆς βάσεως. Μὴ θεωρήσας δ’ εἰσέτει ἀρτίαν τὴν γεωδαιτικὴν αὐτοῦ μόρφωσιν μετέβη, ἵνα ἀσκηθῇ καὶ πρακτικῶς εἰς ‘Ελβετίαν, ἔνθα κατ’ ἀρχὰς μὲν ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Landestopographie τῆς Βέρονης καὶ ἐν τῷ ‘Υπουργείῳ τῶν Σιδηροδρόμων τῆς Ἐλβετίας, ἐπειτα δ’ εἰς τὴν τοπογραφικὴν καὶ κτηματογραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ζυρίχης ὡς καὶ εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον τῆς αὐτῆς πόλεως.

Πάνοπλος τότε ἐπιστημονικῶς καὶ πρακτικῶς κατῆλθεν ὁ Λαμπαδάριος εἰς Ἑλλάδα, λόγῳ δὲ τῆς ἔξαιρέτου ἐπιδόσεως αὐτοῦ εἰς τὴν τοπογραφίαν καὶ γεωδαισίαν ἔξελέγη εὐθὺς ἀμα τῇ ἐπανόδῳ του, τὸ 1916, τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Γεωδαισίας ἐν τῷ Ε. Μ. Πολυτεχνείῳ. Ὁταν τὸ 1917 ἡ μεγάλη πυρκαϊὰ τῆς

Θεσσαλονίκης κατέστρεψε μέγα τμῆμα τῆς δευτέρας ταύτης πόλεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ Κράτος εἰς τὰ φῶτα τοῦ Λαμπαδαρίου κατέφυγεν, ἀναθέσαν εἰς αὐτὸν τὴν διεύθυνσιν τῶν τοπογραφικῶν καὶ κτηματογραφικῶν ἐργασιῶν ἀνοικοδομήσεως τοῦ καέντος τμήματος.

Ἐν ἔτος ἀργότερον, ἥτοι τὸ 1918, ἐνεργείας τοῦ Λαμπαδαρίου ἰδρύθη ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ Ἰδίᾳ Σχολὴ, ἡ τῶν Τοπογράφων Μηχανικῶν, τῆς ὅποιας ὁ ἀεί-μνηστος συνάδελφος ὑπῆρξεν ὁ Ἀτλας διατελέσας ἵστοριος σκεδὸν αὐτῆς κοσμήτων.

Ἄλλὰ πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ ἴκανότητα συνεδύαζεν ὁ Λαμπαδάριος καὶ σπουδαῖον δργανωτικὸν πνεῦμα· διὸ καὶ εἰς αὐτὸν ἀνετέθη τὸ 1918 ὑπὸ τοῦ Κράτους ἡ δργάνωσις τῆς τοπογραφικῆς καὶ κτηματογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὅμιλου τῆς Συγκοινωνίας, ἥς καὶ διετέλεσε διευθυντὴς μέχρι τοῦ θανάτου του.

Μὲ τὸν ἀκαταπόνητον ζῆλον του καὶ τὰ ἐπιστημονικά του ἐφόδια ἔδωκεν ὁ Λαμπαδάριος νέαν πνοὴν ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸν οἰκλάδον εἰς τὸν ὅποιον εἶχεν ἀφιερωθῆ. Ἡ γεωδαισία τῆς Ἑλλάδος εὗρεν εἰς τὸ πρόσωπόν του τὸν ἀφωσιωμένον ἐργάτην, ὃστις ἔτεμε νέας ὀδοὺς ὅχι μόνον εἰς τὴν θεωρητικὴν ἔρευναν ἀλλὰ καὶ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς Γεωδαισίας.

Αὐτὸς πρῶτος εἰσήγαγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν φωτοτοπογραφικὴν μέθοδον καὶ ἔξεδωκε διὰ τῆς τοπογραφικῆς Ὅμιλου τῆς Συγκοινωνίας τὸν πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἀεροτοπογραφικὸν χάρτην Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων ὑπὸ κλίμακα 1 : 10.000.

Ἡ ἴκανότης του καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπιβολὴ εἰς τὰ γαιωδαιτικὰ ζητήματα ἀνέδειξαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ 1923 Γ. Γραμματέα τῆς Γεωδαιτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κράτους, ἡ δὲ μεγάλη του διοικητικὴ πεῖρα τὸν ἀνεβίβασε τὸ 1928 καὶ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

Κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκτιμήσασα τὴν ἐπιστημονικὴν του εἰδικότητα ἔξελεξεν αὐτὸν πρόσεδρον αὐτῆς μέλος, μετά τινα δ' ἔτη καὶ τακτικόν, ὡς τιμήσαντα διὰ τῶν γεωδαιτικῶν καὶ τοπογραφικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν τὴν ἔλληνικὴν ἐπιστήμην, οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἔνη. Πράγματι ὁ ἀείμνηστος συνάδελφος οὐ μόνον διὰ σπουδαίων συγγραφῶν ὡς ἡ Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Γεωδαισίαν ἐπλούτισε τὴν ἔλληνικὴν βιβλιογραφίαν. ἀλλὰ καὶ διὰ πλείστων ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων ἀπό τε τοῦ βήματος τῆς Ἀκαδημίας καὶ εἰς διεθνῆ Συνέδρια ἐτίμησε τὸ ἔλληνικὸν ὄνομα. Ἀξία δὲ ἰδιαιτέρας ὅλως μνείας ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων αὐτῶν τυγχάνει ἡ περὶ φωτοτριγωνομετρικῆς συνδέσεως Κρήτης — Αἴγαυου, ἡ ἀνακοινωθεῖσα εἰς τὴν Δ' Διεθνῆ γεωδαιτικὴν διάσκεψιν τῆς Στοκχόλμης κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1930.

Πλὴν δὲ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ σπάνια ἡθικὰ προσόντα ἐκόσμουν τὸν τό-

σον προώρως ἐκλιπόντα φίλον καὶ συνάδελφον. Ἡ φιλοπατρία του, ἡ φιλανθρωπία του, ἡ πρὸς πάντας προσήνειά του καὶ ἡ γενναιοφροσύνη του εἶχον ἐλκύσει τὴν ἔξαιρετικὴν ἐκτίμησιν ὅχι μόνον τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ τῷ Πολυτεχνείῳ συναδέλφων του, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας διοκλήσου, ἐν τῇ διποίᾳ τόσον ἐπωφελῶς ἔζησε καὶ ἐδρασεν. Οἱ συνάδελφοι του καὶ φίλοι του, μάλιστα δ' οἱ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ συσπουδασταί του, ἐν οἷς καὶ ὁ ὄμιλόν, ἐν διφερούμενοι θάτὸν ἔχομεν εἰς τὴν καρδιάν μας, ὅταν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐκλείψωμεν ὁ Λαμπαδάριος θάτὸν ζῆτε ώς ὁ κατ' ἔξοχὴν Ἐλλην γεωδαιτης.

Τὴν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν στοργὴν του ἥθελησε νὰ ἐκδηλώσῃ διάειμνηστος συνάδελφος καὶ μετὰ θάνατον, αὐληροδοτήσας εἰς αὐτὴν τὴν τριάδοφον ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ, παρὰ τὸν Ἀγ. Σώστην, οἰκίαν του μετὰ τοῦ οἰκοπέδου της καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῆς. Συμφώνως πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ μακαρίτου, κατὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ θανάτου του πενταετίαν ἡ Ἀκαδημία θὰ ἔχῃ ἀπλῶς τὴν κυριότητα τοῦ ἀκινήτου, μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν αὐτῆς καὶ τὴν χρῆσιν τῆς οἰκίας.

Κύριοι συνάδελφοι,

Τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος ἀγαπητοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου, παρακαλῶ δύος, ἐγειρόμενοι, τηρήσωμεν ἐνὸς λεπτοῦ σιγήν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

‘Ο ἀκαδημαικὸς κ. Ἀντ. Κεραμόποννός παρουσιάζει τὸ Β' μέρος τοῦ ἔργου τοῦ κ. Θ. Ἀξενίδου, «Ιστορία τῆς Πελασγίδος Λαοίσης καὶ τῆς Θεσσαλίας» καὶ λέγει τὰ ἔξης:

Κύριε Πρόεδρε,

‘Ἡ Ἀκαδημία ἤκουσεν ἀλλοτε παρὰ τοῦ συναδέλφου κ. Σωκ. Κουγέα καλοὺς λόγους διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ πρώτου τόμου τῆς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Θεοδ. Ἀξενίδου συγχραφείσης ἴστορίας τῆς «Πελασγίδος Λαοίσης καὶ τῆς ἀρχαίας Θεσσαλίας».

Σήμερον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ Σᾶς παρουσιάσω τὸν δεύτερον τόμον τῆς ἴστορίας ταύτης. Περιλαμβάνει οὗτος εἰς τὸ πρῶτον μέρος τὴν Μακεδονικὴν καὶ εἰς τὸ δεύτερον τὴν Ρωμαϊκὴν περίοδον, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ὑπεβλήθη καὶ ώς ἐναίσιμος ἐπὶ διδακτορίᾳ διατριβὴ εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν Πανεπιστημίου.

‘Ως τρίτον μέρος τίθεται ἐν τῷ τόμῳ ἡ περιγραφὴ τοῦ διοικητικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Λαοίσαικοῦ Θεσσαλικοῦ κράτους, ώς τέταρτον δὲ είναι ἡ ἀνάλυσις